

இறைமையின் அடிப்படையிலான ஏகத்துவம்

அல்லாஹ் ஒருவனே, அல்லாஹ் ஒருவனே என்ற முழுக்கம் ஹஜ்ரத் பிலால் (ர) அவர்கள் மக்காஹ்வின் இணை வைப்போர் அவர்களைத் தண்டிக்கும் வகையில் கடும்வெயிலில் அனல் பறக்கும் ஒரு பாறையின் மீது அவரை மேற்சட்டையின்றிப் படுக்க வைத்து இமுச்துச்சென்றபோது முழங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அவருடைய மார்பின்மீது ஒரு பெரிய பாறையை வைத்துவிட்டனர், ஆனால், இந்த முழுக்கம் ஹஜ்ரத் பிலால் (ர) அவர்களுடைய வாயிலிருந்து முழங்கிக்கொண்டிருந்தது.

உண்மையில் ஒரு உண்மையான முஸ்லிம் இவ்வாறுதான் இருக்கவேண் டும், அவன் ஒரு இறைவனை மட்டுமே வழிபடுவான் மற்றும் அவனையே உண்மையான வணக்கத்திற்குரியவன் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறான். அவனுக்காகவே தொழுகையை நிறைவேற்றுகிறான், அவனையே வணங்குகிறான் அவனிடமே உதவியையும் நாடுகிறான். அவன்மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்து அகிலங்களிலெல்லாம் அவனுக்கு மட்டுமேகீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும் என்று விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறான். ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்று நன்கறிவான், அனைத்துப் பொய்யான கடவுள்களையும் அவன் ஒருசே நிராகரிக்கின்றான். ஆகவேதான் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ كُلُّ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

الْكَبِيرُ (الحج: 62)

பொருள்: இது ஏனெனில், அல்லாஹ்தான் உண்மையானவன், அல்லாஹ் வைத்தவிர இவர்கள் அழைக்கின்ற அனைத்தும் போலியானவை. மேலும், அல்லாஹ்தான் உயர்ந்தவனும் மாபெரியவனுமாவான் (அல்ஹஜ்:62).

இந்த நஸாராக்கள் எனப்படும் கிறித்துவர்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குவதில்லை, இறைவனைத் தந்தை என்றும், ஹஜ்ரத் சாசா (அ) அவர்களை அல்லாஹ்வின் மகன் என்று கூறிக்கொண்டும், பரிசுத்த ஆவி, (மும்முர்த் தம், மூன்றாண் தொகுதி) என்றெல்லாம் கூறி அவற்றை வணங்குகின்றனர். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَاتَلُوا إِبْرَاهِيمَ ثَلَاثَةٌ وَمَا كَانُوا مِنْ إِلَّا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُحِدُّ (المائدة: 73)

பொருள்: நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மூவரில் மூன்றாமவன் என்று கூறியவர் களும் உண்மையில் நிராகரிப்பவர்களாகிவிட்டார்கள். உண்மையில் ஒரே இறைவனைத்தவிர வேறு இறவன் இல்லை. (அல்மாயிதா:73). அரேபியர்களும் மற்ற சமூகத்தாரும் அல்லாஹ்தான் படைப்பாளன் என்று அங்கீ

கரித்து ஏற்றுக்கொண்டபின்பும் அவர்கள் வணக்கத்தில் அல்லாஹ் வைத் தவிர மற்றவற்றையும் இணைத்துக்கொள்கின்றனர், அவர்களைப்பற்றித் தான் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾ (يوسف: 106)

பொருள்: அவர்களில் பெரும்பாலானோர், அல்லாஹ் வை ஏற்றுக்கொள் கிறார்கள். ஆயினும், (அவனோடு மற்றவர்களையும்) இணையாக்குகி றார்கள் (யூகீப்:106).

உண்மை என்னவெனில், மனிதனுடைய வழிகேட்டின் ஆரம்பம் அவன் இறைவனை முழுமொகவே நிராகரித்தோ அல்லது அவனை வணங்கு வதைக் கைவிட்டதன் காரணமாகவோ ஆகவில்லை, மாறாக, அவனுடைய வழிகேட்டின் ஆரம்பம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்றால் அவன் அல்லாஹ் வை வணங்கிவந்ததோடு மற்றவர்களின் வணக்கத்தையும் செய்யத்துவங்கினான். அவர்களிடத்தில் அதற்கான ஒரு ஆதாரமும் கூறி வந்தார்கள், இதனைப்பற்றி திருக்கீர்த்து இவ்வாறு கூறுகின்றது:

مَانَعَبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرِبُونَا إِلَى اللَّهِ زُفْرَى ﴿٣﴾ (الزمر: 3)

பொருள்: அவர்கள் (தம் முடைய இச்செயலுக்கு இவ்வாறு காரணம் கூறுகிறார்கள்) எங்களுக்கு அல்லாஹ் விடத்தில் அவர்கள் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தித் தருவார்கள் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் அவர்களை வணங்குகிறோம் (அல்லீஸ-மர்:3).

அல்லாஹ் தஆலா இவர்களுடைய இந்த ஆதாரத்தின் திரையைக் கிழித்து விட்டான். அவர்களுடைய இந்த சிந்தனையை முறியடிக்கும் வகையில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَأَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْ ظَاهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفُعُ الشَّفَاعَةُ عِنْهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ اللَّهُ حَقَّ إِذَا
فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ (سபா: 22 - 23)

பொருள்: (நபியே, இந்த இணைவைப்பாளர்களிடம்) கூறும் அல்லாஹ் வைத்தவிர உங்களின் கடவுள்களாக நீங்கள் யாரைக் கருதுகின்றோர்களோ அவர்களை அழைத்துப்பாருங்கள். அவர்கள் வானங்களிலோ பூமியிலோ உள்ள அனுவளவு பொருளுக்கும் உரிமையுடையவர்களவ்வர். வானம் பூமியின் உடைமையில் அவர்கள் பங்காளியாகவும் இல்லை. மேலும், அல்லாஹ் விடத்தில் எந்த ஒரு பரிந்துரையும் யாருக்காகவும் பயனளிக்க

முடியாது, யாருக்கு அவ்லாஹ் பரிந்துரை வழங்க அனுமதி தந்திருக்கின் றானோ அவரைத்தவிர. இவ்வாறு அவர்களுடைய மனக்களிலிருந்து அச்சம் விலகும்போது, (பரிந்துரைத்தவர்களிடம்) உங்களுடைய இறை வன் என்ன பதிலளித்தான் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். அதற்கு சரியான பதிலைத்தான் தந்துள்ளான், அவன் மிக உயர்ந்தவனாகவும் மிகப் பெரிய வனாகவும் இருக்கின்றான் என்று கூறுவார்கள்(சபா:22,23).

உண்மையிலேயே, இறைமையின் அடிப்படையிலான ஏகத்துவம் என்பது எந்த அளவிற்கு முக்கியமானது என்றால் அனைத்து நபிமார்களும் தங்களுடைய சமூகத்தாரிடம் எல்லாவற்றிற்கும் முன்பாக இதனையே கடைபிடிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். இதனைப்பற்றி திருக்கீர்த்து இவ்வாறு கூறுகின்றது:

أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ ﴿٨٤﴾
(هود: 84)

பொருள்: என் சமூகத்தினரே, அவ்லாஹ் வுக்கு அடிபணியுங்கள். அவனைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு இறைவன் இல்லை (ஹ-அத்:84).

இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் ஹஜ்ரத் முஆத்ஜி பின் ஜபல் (ர) அவர்களை எமன் நாட்டுத் தலைமை நீதிபதியாக நியமித்து வழியனுப்பியபோது அவருக்கு அறிவுரைகளைக் கூறினார்கள்:

إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ، فَلَيْكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ حَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتُرْدُ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِذَا أَطَاعُوا بِهَا، فَخُذْ مِنْهُمْ وَتَوَقَّ كَرَائِمَ أَمْوَالِ النَّاسِ (البخاري)

பொருள்: முஆத்ஜி பின் ஜபல் (ர) அவர்களே, நீங்கள் வேதமளிக்கப்பட்டத் தீரு சமூகத்தாரிடம் செல்கின்றர்கள். அவர்களுக்கு எவ்லாஹற்றிற்கும் முன்பாக அவ்லாஹ் வின் ஏகத்துவத்தின்பால் அழைப்பு கொடுங்கள். மக்கள் அதனை நன்கு அறிந்து கொண்டின்பு அவர்களிடம் அவ்லாஹ் தஆலா அவர்கள் மீது இரவு பகலில் ஜவேவளைத் தொழுகையை கடமை யாக்கியுள்ளான் என்று கூறுங்கள். அவர்கள் தொழுகையைக் கடைபிடிக்கத் துவங்கினால் அவர்களுக்குக் கூறுங்கள் அவ்லாஹ் அவர்கள்மீது ஜல்ஸகாத் கடமையாக்கியுள்ளான், அதனை அவர்களிலுள்ள செல்வந்தர்களிடமிருந்து பெற்று அவர்களிலுள்ள ஏழை எனியவர்களுக்கிடையே பங்கிட்டிரிக்கப் படவேண்டும். இதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களேயானால் அவர்களிடமிருந்து ஜல்ஸகாத் வசூலிக்கவும். பாருங்கள் மக்களுடைய பொருட்களிலிருந்து எவை மிகவும் சிறப்புமிக்கவையாக இருக்குமோ அவற்றைத் தவிர்க்கவும் (புக்ஹாரி)

அல்லாஹ் ஒருவன்தான் என்பதை மனிதனுடைய பகுத்தறிவும் ஏற்றுக் கொள்கின்றது, அவனே உண்மையான வணக்கத்திற்குரியவன் மற்றும் அனைத்துப் படைப்பினங்களின் அதிபதி. ஏனெனில், இவ்வாறில்லாது அவனைத்தவிர வேறு யாரும் இருந்தால், இரண்டு விதமான நிலைகள் ஏற்படலாம். இந்தப்படைப்புகளை நிர்வகித்து ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் இருவரும் ஒத்து செயல்படவேண்டும், இரண்டாவதாக, அவர்களுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் ஏற்படலாம். அனைத்து ஏற்பாடுகளும் ஒத்திசைவுடன் செயல்படும் நிலையில் ஒருவனே போதுமானவனாகிவிடுகிறான், மற் றொருவருடைய தேவையே இல்லாதுபோகும். இரண்டாவது நிலையில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கருத்துவேறுபாடு முரண்பாடு காரணமாக நிச்சயம் சச்சரவும் சண்டையும் ஏற்படலாம். இதன் காரணமாக, இந்தப் படைப்பினங்கள் அனைத்தும் அதன் இயல்பான நிலையில் நிலைத்திருக்கமுடியாது. இந்த உண்மையினை அல்லாஹ் தஆலாஇவ்வாறு கூறிகிறான்:

لَوْ كَانَ فِيمَا إِلَّا هُنَّا لَفَسَدُتَا فَسَبَحُنَّ الَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ (الْأَنْبِياء: 22)

பொருள்: வானத்திலும் பூமியிலும் அல்லாஹ் ஒருவனைத்தவிர மற்ற கடவுள்களும் இருந்திருந்தால் அவ்விரண்டின் ஒழுங்கமைப்பும் சீர்க்கலைந்து போயிருக்கும். எனவே, அவர்களுடைய பொய்யான வர்ணனையிலிருந்து அர்ஷாக்கு உரியவனான அல்லாஹ் மிகப் புனிதமானவனாக இருக்கின்றான் (அல் அன்பியா:22). மேலும் கூறுகிறான்:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ۚ لَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً ﴿٢﴾

أَحَدٌ ﴿٣﴾ (الإخلاص: 1 - 4)

பொருள்: கூறுவிராக, அவன் அல்லாஹ், ஏகன், அல்லாஹ் எவரிடத்திலும் எத்தேவையும் இல்லாதவன். அனைவரும் அவனிடத்தில் தேவையுள்ள வர்களே. அவன் யாருடைய சந்ததியுமில்லை அவனுக்கு யாரும் சந்ததியுமில்லை. மேலும் அவனுக்கு நிகரானவர் எவருமில்லை (அல் இக்ஹல்லாஸ் 1 முதல் 4).

இவ்வகையில், நாம் கவனித்துப் பார்ப்போமேயானால் ஏகத்துவத்தின் கொள்கை ஈமானின் சாராம்சமாகும், அவ்வாறே, கலிமா اللَّهُ إِلَّا هُوَ ஏகத்துவத்தின் அடிப்படையாகும். இந்த கலிமா இறையச்சம் மற்றும் கட்டுப் பாட்டின் கலிமாவாகும். இந்த உண்மையின் அறைக்கூவலுடன் அனைத்து நபிமார்களும் அனுப்பப்பட்டனர். இதன் அடிப்படையில்மக்களை அழைப்பது அவர்களுடைய குறிக்கோளாகவும் கடமையாகவும் இருந்தது. இதற்காவே வேதங்கள் அருளப்பட்டன, சுவர்க்கமும் நரகமும் படைக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில்தான் மறுமை நாளில் மக்கள் சுவர்க்கவாசிகள்

என்றும் நரகவாசிகள் என்றும் இரு பிரிவினராகப் பிரிக்கப்படுவார்கள். அல்லாஹ் தஆலா கூறிகிறான்:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحَى إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي ٢٥ (الأنبياء: 25)

பொருள்: உமக்கு முன் நாம் அனுப்பிய எந்தத் தூதரிடத்திலும், நிச்சயமாக என்னைத்தவிர வேறு இறைவன் இல்லை, எனவே, என்னையே நீங்கள் அடிபணிய வேண்டும் என்றே வஹியின் மூலம் நாம் அறிவித்திருந்தோம் (அல் அன்பியா:25). அல்லாவும் தஆலா மேவும் கூறுகிறான்:

يَنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونَ ﴿٢﴾ (النحل:2)

பொருள்: அவன் இந்த ரூஹை வானவர்களின் மூலம் தனது கட்டளையினால் தான் விரும்பும் அடியார்கள்மீது இறக்கி வைக்கிறான், இதனைக் கொண்டு எச்சரிக்கை செய்யுங்கள், நிச்சயமாக வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் என்னைத்தவிர வேறு யாருமில்லை. எனவே, என்னையே அஞ்சங்கள் (அந்நஹ்ல்:2).

‘اللهُ أَكْبَرُ’ சுவர்க்கத்தின் திறவுகோலாகும், பாவமன்னிப்புக்கோருவதற்கான வழியுமாகும். ஒரு நாள் இறைத்தாதர் நூல் அவர்கள் நபித்தோழர்களிடம் கூறினார்கள்:

ارفعوا أيديكم، وقولوا: لا إله إلا الله " فرفعنا أيدينا ساعة، ثم وضع رسول الله صلى الله عليه وسلم يده، ثم قال: «الحمد لله، اللهم بعثتني بهذه الكلمة، وأمرتني بها، ووعدتني عليها الجنة، وإنك لا تخلف الميعاد» ثم قال: «أيشرعوا، فإن الله عز وجل قد غفر لكم (رواه أحمد)

பொருள்: துஆ செய்வதற்காகக் கையேந்துங்கள் மற்றும் ஸ்டாலில் ஓ என்று கூறுங்கள், நபித்தோழர்கள் தங்களுடைய கைகளை உயர்த்தினார்கள். இறைத்துதர் ஸ்டால் அவர்கள் கையைத் தாழ்த்தினார்கள், பின்பு கூறினார்கள், புகழ் அணத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே, இறைவா நே என்னை இந்த கலிமா வைக்கொடுத்து அனுப்பினாய், இதனையே கூறுமாறும் கட்டளையிட்டாய், இதன் அடிப்படையிலேயே சுவர்க்கத்திற்கான வாக்குறுதி யும் அளித்தாய், நிச்சயமாக நே வாக்கு மீறுபவனல்ல. பின்பு அவர்கள் ஸ்டால் நபித்தோழர்களிடம் கூறினார்கள்: உங்களுக்கு நற்செய்தி கூறுகிறேன், அல்லாஹ் தஆலா உங்கள் அனைவரையும் மன்னித்துவிட்டான் (அஹ்மது)

நபிமார்களின் வாய்மொழியாக வந்த செய்திகளிலேல்லாம் மிகவும் சிறப்புமிக்க சொற்கள் லூ என்ற கலிமா மட்டும்தான். இறைத்துதர்ஜி அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا، وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ (مؤطأً مالك)

பொருள்: நானும் எனக்கு முன் வந்த நபிமார்கள் அனைவரும் கூறியவற்றில் மிகச்சிறந்த செய்தி இதுவே ஹ் லா ஶரிக் லே லா லா லா லா லா (மாலிக்).

லா லா லா லா வின் பொருள் அல்லாஹ் வைத்தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை என்பதாகும். அவனைத்தவிர வேண்டப்படுபவன் யாருமில்லை, அவனைத்தவிர வழிநடத்துபவன் மற்றும் வழி காட்டுபவன் வேறில்லை. இந்தக் கலிமாவின் அடிப்படையிலான கடமை யாதெனில் பொய்யான தெய்வங்கள் எதுவாயினும் அனைத்தையும் நிராகரித்து தெய் வத்தன்மைக்கு உரித்தானவன் அல்லாஹ் மட்டுமே என்ற உண்மையை ஏற்று நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும். இதே கலிமாதான் ஈமான் கொள்பவர்களுக்கு மறுமையில் இறைத்தூதர் ஷா அவர்களுடைய ஷஂபாஅத்தைப் பெறுவதற்கான ஒரே வழியுமாகும். இறைத்தூதர் ஷா அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَالِصًا مِنْ قِبْلِ نَفْسِهِ

பொருள்: மறுமை நாளில் என்னுடைய ஷஂபாஅத்திற்கான தகுதியைப் பெறும் பாக்கியசாலிகள் யாரெனில், யார் முழுமையான மனத்தூய்மை யுடன் அல்லது தூய என்னத்துடன் லா லா என்று கூறுவார்களோ அவர்கள்தான். (புக்லூரி). இதுவே, அல்லாஹ் தஆலா கூறும் அந்த அல்லது எனும் வலுவான வாக்கு, இதனைப்பற்றி அல்லாஹ் தஆலா கூறுகிறான்:

يُشَيَّثُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الْثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ

الظَّالِمِينَ وَيَقْعُلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ (إِبْرَاهِيم்: 27)

பொருள்: அல்லாஹ் ஓர் வலுவான வாக்கின் அடிப்படையில் இம்மையிலும் மறுமையிலும் உறுதிப்பாட்டை அருஞுகிறான். ஆனால், அக்கிரமக்காரர்களை அல்லாஹ் வழிதவறச் செய்கிறான். அல்லாஹ் தான் நாடிய வற்றைச் செய்வதற்கு அதிகாரம் உள்ளவனாவான் (இ)ப்ராஹீம்:27).

இதே வாக்கினைப்பற்றி மற்றொரு இடத்தில் உறுதியான பற்றுக்கயிறு என்று கூறப்பட்ட அதனை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளும்படி அல்லாஹ் தஆலா கட்டளையிடுகிறான்:

فَمَنْ يَكُفُرُ بِالظَّعُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أُنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

(البقرة: 256)

பொருள்: இனி எவர் தாகூத் எனப்படும் தன்னிச்சையாக நடப்பதை நிரா கரித்து அல்லாஹ் வின்மீது நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ அவர் நிச்சயம் ஒரு உறுதியான பற்றுக்கயிற்றினைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டவராவார், அது என்றுமே அறுந்துவிடாது, அல்லாஹ் யாவற்றையும் செவியறுவோனும் நன்கறிவோனுமாயிருக்கின்றான் (அல் பங்கறா:256).

இந்தக் கலிமாதான் மறுமையில் ஈடேற்றத்திற்கான வழியாக இருக்கும். இறைத்துதார் ﷺ அவர்கள் ஒரு நபிமொழியில் கூறுகின்றார்கள்:

مَنْ شَهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ

பொருள்: யார் அல்லாஹ் வைத்தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரு மில்லை என்றும் முஹம்மது ﷺ அவர்கள் அல்லாஹ் வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறுவார்களோ, அல்லாஹ் அவர்மீது நரகத்தை ஹராமாக்கி விட்டான் (முஸ்லிம்).

* * *